

PAPP TIBOR

egy kupa kupa kupa

csillagos sliccét gombolja az este
szavad fösvényebb a reggeli fénynél
ige nélkül kong mondatod harangja
 altaló és keltető szavak
 most mindenki fasírozott
 rímed kilóg az alsónarágból
 melltartó nélkül kérek szonetteket
 alkonyi nótát ungnak a csatahajók
nincs igazuk de gyöngyház szavakkal
azé lesz ő akinek van hozzá kicsi ríme
 mint a vizehagyott folyó medre
 szmokingban és reménykalappal
 öszvér özvegy ösztönös őslény
 reszelőzékeny almák ökle
 kő ha kövön marad
 ő övön
 fű füvön
 ló lovon
 kő kövön
 hó havon
 fül fülön
 tó tavon
 ló lövön
 tő tövön
kezeslábas nélküli gerjedelemmel
meleg nyáladban a nyelvemmel

„FIATALOK” az Írótáborban